

РЕШЕНИЕ

№ 1428

гр. София, 01.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **7364** по описа за **2012** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от А. Ф. К., от [населено място], обл. Плевенска, [улица], срещу Съдебно решение без номер от 25.06.2012 г., постановено по НАХД № 9620/2012 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 105 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 14261 от 26.03.2012 г., издадено от началник Отдел „Пътна полиция” – СДВР (ОПП – СДВР), с което на А. Ф. К. на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание – глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл. 100, ал. 2 ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно. Оспорващият счита, че не е доказана компетентността на наказващия орган и на актосъставителя. К. твърди, че въззивният съд е провел повърхностно съдебното следствие. Прави възразение, че не е доказано, че пътя, на който е санкциониран изисква наличие на валиден винетен стикер, който всъщност жалбоподателят е имал. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да се отмени процесното наказателно постановление.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - СДВР – ОПП не се представлява. Не взема становище по касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура – прокурор Костов моли обжалваното съдебно решение да бъде потвърдено.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Седми касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № АР 3002/21.09.2010 г. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 12.03.2012 г., около 12:30 часа, А. К. е управлявал лек автомобил марка „Фолксваген” модел „Пасат” с ДК [рег.номер на МПС] по автомагистрала Х. в посока от [населено място] към [населено място]. При извършената проверка в района на [населено място] от служител на 02 група, сектор „Пътна полиция” към СДВР се констатира, че водачът нямал валиден за републиканската пътна мрежа винетен стикер, поради което е съставен на водача акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за нарушение по чл. 100, ал. 2 ЗДвП. Въз основа на него, заместник - директорът на СДП издал процесното НП, с което на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 ЗДвП е наложил глоба на А. К. в размер на 300 лева.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства.

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания.

Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Съдът е установил чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства административнонаказателното обвинение - дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено. Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Правилно въззивната инстанция е приела, че представеното копие от фискален бон от

02.03.2012 г. не съдържа никаква идентификация на купувача на винетния стикер, респективно не доказва по несъмнен начин, че именно К. е титуляр на същия.

Правилни се явяват и заключенията, че след като автомобилът на водача се е движел по републиканската пътна мрежа, без да е снабден с винетен стикер - основателно е ангажирана наказателната му отговорност на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 ЗДвП с налагане на административно наказание - глоба в размер на 300 лева. Посочената норма предвижда, че водач, който управлява пътно превозно средство по републиканските пътища, за което не е заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата <apis://norm|4725|8|10|/> се наказва с глоба 300 лева. Плащането на винетната такса се удостоверява с винетка – винетен стикер, който водачът на моторното превозно средство е длъжен да залепи в долния десен ъгъл на предното стъкло на автомобила, съгласно чл. 100, ал. 2 ЗДвП.

В случая безспорно е установено извършването на административното нарушение – движение по републиканската пътна мрежа на моторно превозно средство без заплатена винетна такса, както и е доказан нарушителят – водачът на моторното превозно средство. Санкцията е определена в законоустановения абсолютен размер от 300 лева за вида превозно средство - пътно превозно средство за превоз на пътници и товари, с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона.

Тъй като в касационната жалба не са налице други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение, и с оглед предмета на касационната проверка, както и поради съвпадане на крайните изводи, с тези на Софийския районен съд, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, Седми касационен състав

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Съдебно решение без номер от 25.06.2012 г., постановено по НАХД № 9620/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 105 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.